

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association. Redaktør: Pastor O. J. Ordal. Phone Main 4270. 812 So. 17th St., Tacoma, Wash.

For Aaret... \$.75 for Aaret til Canada eller Norge 1.00 Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Nyheder maa sendes saa tidlig i Egen, at de rækker hertil senest Tirsdag. Adresseforandring.—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maa denne straks opgive gamle og den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan omlægges til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Opbold.

Entered as second class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

MERK.

Naar de Indsendere Betaling saa se efter paa Adresselappen om der bliver skrævet. Det tager omtrent to Uger for Kvitteringen kommer. Hvis der indligger sig Føl, som ogsaa kan haves, saa skriv straks. Hvis de ventet med at gjøre dette, falder det svært vanskeligt at faa det rettet. Hjælp os ogsaa med dette.

Alle Penges, som sendes til Herald, bør sendes adresseret: Pacific Herald, Parkland, Wash.

Send ikke Penges til Redaktøren, va det holder Bryderi.

Læsere af "Herald" bør handle med dem, som overterer i "Herald."

Til "Herald's" læsere.

Da dette er det sidste nummer, som vi redigerer af "Herald," saa vil vi faa hie hjertelig tak for Samarbejdet i disse haart 5 aar.

Vi siger tak for den velvillighed som læserne saa ofte har lagt for dagen.

Det har ikke været saa let at redigere et blad under al den travlhed som der er for en byprest i et nofsaa udtraakt og stort kald. Vi har ikke haft tid til vor raadighed til arbejdet, men vi har maattet ta tiden, naar vi kunde faa nogle minutter.

Naar arbejdet bliver nofsaa meget, saa vil vi have alle de gamle og nye oplag til gjærningen som kunde være ønskeligt.

Det har vi foresat paa at bringe læsere god, kristelig og opbyggelig læsning. Al usdig itred og trætte har været holdt ude af "Herald's" spalter.

Vi har sagt at vi positive sandheder til opbyggelse paa den ene side grundvold, kristus, Guds ord har vi altid ladet komme til sin ret. Det har lidt til os gennem "Herald's" spalter. Lov og evangelium, ordet om hund og naade har været fremhævet i betragtninger, omdansninger og fortællinger fra kristenlivets oplevelser.

Vi har sagt at være en missionær der kunde itaa læsere bi i hjem, kirke og skole.

Vi for fi, at fra missionen i Alaska blandt eskimoerne har "Herald" in-

Det er langt lettere at spare end at tjene.

Vi opmuntrer enhver til at begynde, vi giver renter, bankbog og gjør alt arbejde, alt indskyderen gjør or at bringe pengene til banken.

Scandinavian American Bank

J. E. Chilberg, President Gustaf Lindberg, Vice-Pres. H. Berg, Ass't Cashier O. S. Larson, Manager

beholdt meget god interessant og lærerende læsning. Vi har gjentagende været opfordret til at la denne del udfomme i bogform. Men der-til mangler vi baade midler og frimodighed.

Det har altid været vort bedste maal med hvert nummer af "Herald," at arme fjendere der skulde kunne finde frelsen i kristus, saa om det skulde være det sidste ord de fik i dette liv, de dog kunde finde frem til Gud gennem kristus vor frelser.

Vi har i disse aar modtaget mange ommuntringsbrev fra læsere. Vi haaber dog at mange her end disse er blevne velsignede av ordet som vort "Herald" har været bærer av. At vort arbejde har været mangelfuld ja, meget mangelfuld, er vi os vel bevist. Vi har ikke kunnet andet end bede Gud om naade og forladelse for forsvømmelighed og manglende paa visdom i gjærningen.

Men en ting tør vi ved Guds naade paasta, vi har ikke famlet, naar det gjaldt Guds ords sandhed. Ordet har vi altid holdt frem. At bibelen er Guds ord, den ganske skrift er indblæst av Gud, har været vort fælske draget av. Bibelen's "grund-sandhed, eller den sandhed, som er grundvolden for al anden sandhed, er den store sandhed, at Jesus, et veien til salighed for troende sjæle. Læren om en arm fjenders reforsberedelse for Gud, er den lære hvorpaa al Guds ord ellers hviler. Men vi har ogsaa fremholdt hvorledes Gud har nedlagt Jesu rige fortjeneste, som han ervervede ved sin lidelse og død i visse midler, naadens midler, som er ordet og sakramenterne, daad og naadens. Disse midler har Gud givet til sin kirke paa jorden, at den skal prædike Guds ord og forvalte sakramenterne som av Jesus indstiftet.

Vi har ikke alene holdt frem nødvendigheden og velsignedelsen av ordets brug for de voksne, men ogsaa lægt at veilede og hjælpe forældre og menigheder i deres arbejde for børnenes kristelige undervisning.

Vi har fremholdt og Gud vil, at vi skal lære Guds ord ret og at har ligeledes vil at vi skal leve av det kristeligt. Være og liv maa gaa haand i haand om det skal være sandhed med vor kristendom.

Derfor i disse disse ting er i fælles om i gjøre dem. Vort arbejde gjøres og ikke dels horere alene, hvoraa i bedrage eller selv.

Paadret i livet den tid i har det. Ratten kommer, da ingen kan arbejde.

Saa hære læser et ord til os: Lad os sætte stevne i himlen! Jeg glemmer ikke hvilken som hin 95 aar gamle bedstemor i Red Wing kendte til mig for sin død. Hun paalagde sin søn at skrive til mig og det gjorde han. Hilsenen var denne: "Du maa skrive til pastor Ordal og takke ham for mig for alt godt. Nu faar jeg ikke træffe ham her paa jorden mere, men du maa skrive til ham og si ham, at han maa møde mig i himlen!"

Ja, Gud gi det! Det er vort maal. La os endelig sætte stevne der.

At tælle vore dage det lære du os for at vi kan faa visdom i hjertet.

Saa igjen tak for alt. Fred være med eder alle. Tacoma, Wash., den 7. febr. 1918. O. J. Ordal.

Det sammensluttede blad.

Læsere "Herald's" læsere! Guff paa, at det sammensluttede blad vil bli et blad med samme maal, samme aand, samme evangelium, som bladet hidtil har haft.

Støt bladet og udbred det. Gud signe bladet.

Notis.

Program for næste presteforerens er sendt til alle prester i nordre og søndre Puget Sound kredse. Derfor der er nogen, som af en eller anden grund ill kan paatage sig det anviste arbejde, saa bedes man venligst om faa snart som muligt at underrette undertegnede.

Sir, Wash., 28. jan. 1918. O. E. Heimdahl.

Denstilling til vore menigheder herude angaaende midler til den uoprettede hjemmandsmission i Seattle.

Grundet paa orden i budgettet til de forskellige missioner vil det som redaktøren i "Lutheraeren" bemærket, være den bedste orden, at gaver til hjemmandsmissionen fra Vesten sendes gennem vort missions-kasserer, pastor Langjerd.

Men foruden de udgifter, som er beregnet i det almindelige budget, saa følger der jo ved denne nytilfede mission en hel del udgifter av flere hundrede dollars, som hjemmandsmissionen er auombet om at samle herude i den nordlige del av distriktet.

Det henstilles derfor til vore menigheder herude i den nordlige del av distriktet at betænke hjemmandsmissionen gennem pastor Slettedahl direkte med gaver og støtte. Det mestige overskud vil av hjemmandspresten bli esendt til missionskassereren, pastor Langjerd.

Alle modtagne gaver herude vil bli gjort regnskab for. S. E. Pese.

Kettekse.

I kvitteringer fra Seattle kommission i "Herald" den 28. januar forekom en del fejl. Der stod miss Marie Jahr \$2.50, skulde være \$2.00, Camano Kvindeforening \$10.00, skulde være \$5.00, Mrs. John Rigg \$2.50, skulde være \$2.00, Prof. A. Riffelsen \$5.00, skulde ha skrevet professor og mrs. A. Riffelsen \$5.00.

Seattle, jan. 30. Olaf Eger.

Fra vort Virkefelt

Fra Jaloo, Alaska.

Verde Redaktør!

De lobet mig spalterum, og lar Dem paa ordet, og sender nogle ord med et brev om løst og fast herfra Mary's Jaloo.

Nu er kirken farbig og arbejder i fuld gang. Vi begyndte at bygge dagen efter at vi kom hid, mandag den 13. august, nemlig, og arbejdet gik raft fremover dag for dag.

Det var i haand et stort held, at pastor Pese ved Zeller mission var uddannet snedker og kirken kan være ham meget taknemmelig og takfuldig ogsaa, for skulde vi maatte leie snedker vilde det ha kostet ti dollars pr. dag og kost. En eskimo laar tre dollars pr. dag og kost for snedkerarbejde. Heldigvis fik vi hjælp av menighedens medlemmer gratis, som jo var paa sin plads, men en maa komme ihu, at det falder haardt for en eskimo at gjøre noget for intet, selv om det er til hans eget bedste.

Var vore folk glade ved at faa kirken? Ja, det skal være sikkert. Dantrent det første de Heste ja, var dette: "Jeg er saa indelig glad for at vi har haft kirke og missionær." Staffels folk. De har ventet og ventet paa, at deres opraab til kirken og deres høn til Gud om dette skulde bli hørt, og da vi hadde en special-takkefest for dette, gav taknemmeligheten sig utslag i tak og pris til Gud, saa det var en fryd at høre.

Prisværdig var det for disse faa at itaa ved den lutherske tro, mens den ene efter den anden familie gif over til katolisismen, for der hadde de kirke og der hadde de prest, og det tilmed en, som kunde tale deres eget sprog, og da var det en "Let vei at komme til himlen." Dette i anførelse fortalt mig av en, som gang paa gang blev raadet til at gaa over. "Men," sa han, "enkjont jeg var som en ensom dvigt, der i Herd No. 4, saa ja, jeg jeg de gjerne kunde dræpe mig, jeg vilde vedbli at være lutheraer." Det vilde nok ha været "lettere" for ham at gaa over, men om det bar til himlen, derom kan vi jo ha vore tvil.

Den gamle kirke, som var opført av disse faa trofaste under høn om Serrens bistand, er gjort av jord, "lod" for det meste; der var viduer i taket, og gulvet var av gode bord, men ellers var kirken en liten lav Jaloo. Her forsaakledes de til høn og paafaldelse, og naar missionær Psevif, og senere de andre missionær-

rer, var der, blev der nok felt. Lad mig i forbigaaende faa lov herigen- nem at takke de Guds mænd, som har været her for mig, og især missionær Psevif, for det har letnet arbejdet saa usigeligt.

De eskimoerne, maatte udstaa megen haan og spot av den anden kirke. Den lutherske kirke blev forhaanet fordi "den ikke vilde hjælpe", og eskimoerne blev gjort nar av fordi de vilde tilhøre en saadan en umiddelende kirke. Men de blev ved og er med.

Kirken, som vi nu har, er rummelig og paffer. Foruden selve kirken er der et lafvearelsse for de indfødte, som de jætter stor pris paa. Vore værelser er ogsaa i samme bygning. Den er 32-40. Kirken er 20-34. Læsearelsset 12-20, og vore værelser 12-16 og 8-12.

Vi fik nok ingen flokke, for kirken, og flokke maatte vi ha. Mr. E. D. Evans, læreren her, som har været til stor hjælp og veiledning ved mange tilfælde, tilbød os en flokke, som hadde været brugt paa skolen, men desværre, den var bruffen. Vi slog den istykker og brugte et stykke av den. Det var jo ikke rart istillet, et kloffeskaf i et tang, og hver gang jeg slog med hammeren og paa samme tid hørte den vakre sang fra katolik-kirken, blev jeg lidt trist tilnede, men jeg trøstet mig med, at det var bedre at ha en bruffen flokke og en sund lære, end omvendt. En dag bragte en anden mand ind en stor brækfang, og de er nu vor flokke. Den maaler sig i sprog med huffen-somhelst, men det er jo bare en brækfang, da.

Medlemsantallet er nu 70-80. 21 familier ialt. Der er dog flere, som er tilfede ved gudstjenestene, katolikere, men de vil ikke slutte sig til os for godt endnu.

Lad mig tilslut beskrive Jaloo lidt. Landsbyen ligger ca. 70 mil øst av Zeller og 90-100 mil nord av Nome. Den blev anlagt av vintere i de tidligere dage, da dette strag var paa sin glandsperiode, og at Jaloo var "some town", kan man lænte sig, naar en jaar høre at her var ikke mindre end 15 falconer. Nu beskaar den "hvide" befolking av hofelæere med familier, en forhenværende landhandler og hans bror og de to missionærer, alt ialt ni.

Jaloo ligger udført til; den sveiler sig i Mary's River og i bakgrunden hæver de majestætiske "Sawtooth Mountains" sig imponerende i lu. Bag byen er en stor murtrævning, hvor blaaber, tyttebær og multer vokser i hobetal.

En m a a life Alaska. Vore sommernætter, sneklædte fjelde, fisterige elve og flæer.

Dr. redaktør! Har jeg tat for meget spalterum? De faar undskolde. Dette er mit første brev til "Pacific Herald."

Menigheden sender en hilsen med inderlig tak til kirken for, hvad den har faat.

Med agtelse, Eders for eskimoerne E. A. Malwin.

V. E. Hære pastor Ordal: Tusen tak for bladene, vi har modtat. Vi har stor glade over dem, hver gang de kommer. Alt gaar bra her og vi trives udmerket, for vi li-ter baade stedet og folket.

Venlig hilsen fra min hustru og mig selv. C. A. W.

Tacoma.

Vor Frelsers Korst Lutherske Kirke, syd 3 og 17de gate, C. J. Ordal, prest. Søndagskole og bibelklasse kl. 9:30. Spimesse paa engelsk kl. 10 og norsk kl. 11. Høstliga sammensomt i kirken's parlors søndag eftermiddag fra kl. 4 og ud over aftenen. Lunch serveres kl. 6. Soldater, ungdom og andre er indbydt. Kvindeforeningen møter torsdag (14. febr.) eftermiddag i kirken's parlors.

Den Første Luth. Kirke, Warner og 62. St., D. Hagoes, prest. Søndagskole kl. 10. Gudstjeneste kl. 11. Kvindeforeningen møter tirsdag aften. Konfirmanterne møter torsdag kl. 3:30.

Zimmannel Luth. Kirke, No. 19de og Stevens St., D. Hagoes, prest. Søndagskole kl. 10. Gudstjeneste kl. 7:30 aften. Konfirmanterne mø-

ter mandag aften. Kvindeforeningen onsdag aften. Kvindeforeningen møter osdag den 13. i kirke. Mrs. Jorgensen verfinde. Alle velkommen. Ungdomsföreningen møter fredag aften.

Der er isfalg regeringens statistik jntil 2,550 lutherske soldater ved Camp Lewis. Vi maa faa en Lutheran Brotherhood bygning ved Camp Lewis ellers kan vi ikke faa voreta soldaternes aandelige larv i den ud- trækning som er ønskeligt.

Veiret er vent her paa Puget Sound. Man kunde se taaler som skod i blomst her og der i Tacoma. Tulipanerne vokser nu. Vi har nogle, som er en fire tommer over jorden. Dette kan til sammenligning for dem, som bor paa andre steder.

Vi har modtaget chek paa \$10 fra Kvindeforeningen i Veshleben menighed, Vellingham, pastor Geo. O. Jones kald. Disse penge skal bruges til underholdning av soldater ved the "open house" i Vor Frelsers kirke, Tacoma, Wash.

Yakima, Wash.

Rovnet paa vor by er nu forandret fra North Yakima til kun Yakima. Yakima City er nu Union Gap.

Ved menighedens årsmøde valgtes følgende embedsmænd: Trushter: Kolstad og Samuelson. Kassjerer: Wallen. Sekretær

Dr. W. W. Mattson

SURGEON (Nylig med Mayo Bros., Rochester, Minnesota.) 703-710 Nat'l Realty Bldg. Tacoma Kontortid 2 til 5 aftn. Morgentimer efter aftale.

Parkland Mercantile Co.

Dealers in GENERAL MERCHANDISE. We receive a fresh supply of meats daily. Salted, smoked and fresh meats delivered with your orders for other goods. We are agents in this vicinity for DIAMOND TIRES & AUTOMFW

DIAMOND TIRES and AUTO SUPPLIES

Get our prices first. Note these grocery specials for a week: Sweetheart toilet soap 5c a cake, Juley Lemons 25c a doz., New Pack Salmon 20c, 25c and 30c per can, 3 cans Milk 40c, Cranberries per quart 15c, Gelatine for desserts 10c per package, Finest Sauer-kraut 6c per lb. or 5c if you bring the container.

Undertöi

Heldigvis har vi laet tykt Undertöi til rimelige priser, som vi anbefaler for regntiden.

Disse sælger vi til meget rimelige priser. 740 Pacific Avenue

L. Benjamin, Inc.

740 Pac. Ave. Over for Olympus Hotel Vi sælger altid UNION MADE VAREER

lag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasses Linier

J. F. Visell Co.

1114 Pacific Ave. Tacoma, Wash

3 lbs. Kaffe for \$1.00

We make our 35c per pound coffee our leader. We claim and we prove that no coffee in Tacoma is better, even if you pay 40c or 50c for same. One pound will convince you. Roasted every day. Drop in when down town. We dont deliver, which is one reason why we can give better value for the money.

United Tea & Coffee Stores

In the front in Washington Market, 1120 BROADWAY.

LEFSE

Alle normænd liker lefse. Mor kan lage dem om hun vil.

Servertet varm med Mapleine Sirup, er den god nok for konger og presidenter. Mapleine, sukker og vand giver bedste Sirup og giver maten smak. Forsög det!

CRESCENT

Dobbeltgjærende bakepulver

Tre Goder:

"Tacoma Maid" "Kona Blend" Express Coffee,

Eders Grocer sælger disse Sorter Kaffe

Kona Koffee Ko.

Wholesale Roaster

Vor Beholdning af

S K O

for Mænd, Kvinder og Børn er fuldstændig. Alle Størrelser.

Samuelson & Berg

1110 South K St.

MOHR

For mænd og kvinder Julepresenter Praktiske og nyttige

HENRY MOHR HARDWARE CO. 1141 Broadway Tacoma

Flere "tracts" fra 7 til 30 acres hver af frugtbar dyrket Land i Parkland, Wash., nær Pacific Lutheran Academy.

Til salgs hos LOUIS LANGLOW, Berlin Bldg. Tacoma, Wn.

Friskmalet ben for Hönsemat

Ole Jacobsen

PALACE MARKET 1554 Broadway Main 423

Ben Olsen Co.

Plumbing and Heating Main 892-A 2392 1130 Commeres Street Tacoma Wash.

Dr. J. L. Rynning
 Norsk Læge
 1625 National Realty Bldg.
 Kontor 7te etage - 2 til 4 Efter. Om
 Efterskiftene ifølge Aftale
 Tel. Main 7683. Madison 1003
 Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli
 Behandler Sygdomme i
 Øren, Næse, Hals og Bryst.
 Kontor Kl. 1-4 e. m.
 Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
 Kl. 7-8 e. m.
 Kontor: 801.7 Fidelity Bldg.

Telefon: Kontoret Main 3378.
 Privatbolig Main 877.
Dr. Petersen-Dana
 LÆGE OG KIRURG
 220 Scandinavian-Am. Bank Bldg.
 Kontortid: 11-12 Form., 2-4 Em.
 og 7-8 aften. Søndag 12-1.

JNO. W. ARCTANDER
 NORSK ADVOKAT
 501-3 Lyon Bygningen
 Tværs overfor det nye Courthouse
 3rd & James Seattle, Wash.

Lien's Pharmacy
 Standinavisk Apothek.
 Ole B. Lien. Harry B. Selvig
 DRUGS, CHEMICALS,
 TOILET ARTICLES,
 Recepter udfyldes nøjagtig

C. O. Lynn Co.
 Skandinaviak Begravelsesbureau
 910-912 Syd Tacoma Ave.
 Main 7745 Tacoma, Wash.

P. OSCAR STORLIE
 NORSK
Begravelsesbyrå
 Licensed.
 Betrukken liste, \$25.00 og op.
 Automobile ligvogn. Hjemligt kappel.
 Forsendelse av den døde til
 hvilkensomhelst plads. De nyeste
 metoder bruges.
 Tel.: Madison 1122.
 5034 Union Ave. South Tacoma

Anthony M. Arntson
 NORSK ADVOKAT
 614-5-6 Fidelity Bldg.
 Phone Main 6305
 Tacoma Wash.

DET ER LET AT TILFREDS-
 STILLE ALLE.

 Server vor
 "Brick Ice Cream"
 Tag hjem en "brick" for din-
 ner. Phone Main 7919 for Pri-
 ser i større Kvantaer, for Sol-
 skaber eller "socials."
Olympic Ice Cream
 "THE PURE FOOD CREAM"

ÆGTE NORSK
Grønsæpe
 Ogsaa automobile saape.
 Tag hjem en pail fuld. Hvis eders
 købmand ei har den, saa den i
 fabriken—
 TACOMA SOAP MFG. CO.
 756-758 Market Street.
 Phone: Main 1529 TACOMA

Rød Chinook Laks
Hvid Chinook Laks
 Sort Torsk
 Røget og "kippered" Fisk og ferak
 Fisk altid paa Lager.
 15th & Dock Streets
 Skriv til os paa Norsk.
NORTLAND FISH CO;
 Phone Main 138. Tacoma, Wash.

Phone Main 2233
PETERSON
 PHOTOGRAPHER
 Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
 903 Tacoma Avenue

B. Larfen. Stolekomite D. Griggs
 og D. Røvig. John Watkins med
 hustru og 4 børn og mr. og mrs. B.
 Larfen blev optagne i menigheden.
 Kvindeforeningens bestyrelse for
 dette aar er:
 Bestyrerinde mrs. A. Karlstad.
 Vicebestyrerinde mrs. S. Retzner.
 Kasserer mrs. Phil. Samuelsen.
 Sef. mrs. D. Griggs.
 Onsdag aften den 20. februar
 holder kvindeforeningen sin aarlige
 fødselsdagsfest. Det er nu 6 aar
 siden foreningen blev stiftet. Denne
 gang har foreningen ordnet en
 "mortgagelisting"-supper, som skal
 holdes i mrs. A. Carlsons hjem, 12
 S. 9th avenue. Vi venter da at
 opdrive de referende av de sidste
 \$100.00 gjæld, som hviler paa vor
 kirkeiendom. Vi vil saaledes lede
 os ud av mortgagen.

Erik Elingsberg og E. J. Prath-
 holdt var vore delegater til mis-
 sionsmødet av Søndre Puget Sound
 frede i Tacoma.

Paa veien hjem fra fredsmødet i
 Tacoma hilste pastor Hellefson ind-
 om til professor Mikelsen i Ellens-
 burg. Den gamle ærverdige prest
 og lærer var glad ved at faa høre
 fra mødet. Hans helbredsstilstand er
 forholdsvis bra, men han tør ikke ud
 meget.

Miss Estrine Grambo, fra Pro-
 jer, Wash., blev lørdag morgen den
 2. februar opereret for blindtarm-
 betændelse paa St. Elisabeth's Ho-
 spital. Medens vi skriver, far vi
 bud om, at operationen var vellykket.
 Gud gibe hende god bedring.

Hafinadalen nyter nu en trivelig
 fremveft, og nye folk flytter ind her
 stadig. Venter end flere til vaaren.
 O. E. S.

Kennewick, Wash. ..

Paa det aarlige menighetsmøde
 blev mr. og mrs. Christensen med
 børn optagne i menigheden. Ing.
 Smith valgtes til trustee, D. Bruce
 til sekretær og A. J. Smith til kasse-
 rer. L. Smith og Tom Christensen
 valgtes til stolekomite. Regnskaber-
 ne for aaret blev ophalseret og
 tilgangen til samfundskassen betalt.

S. G. Måhre med familie er flyt-
 tet hertil fra Matsqua, B. C. Mrs.
 Måhre er ikke rigtig frisk og hendes
 søster, mrs. Lemvick, er hos hende,
 medens mr. Måhre er reist tilbage en
 tur til Matsqua.
 O. E. S.

Jo, det nytter.
 (Forts. fra side 1.)

vet saa det ovenfor omtalte brev fra
 sønnen til hans mor. Han fortalte,
 at førstiet, han var med, skulde av-
 gaa fra Japan til New York, og at
 han vilde komme hjem, om han naad-
 de lykkelig bestemmelsesstedet. Der
 gik en underlig tungsindig tone
 gennem hans brev. Jøvelsen av hans
 egen elendighed og tanken paa den
 gamle mor hjemme, som han saa
 skammelig havde glemt under sit
 vilde, omflakkende hjemandsliv, var
 et stieblik blit ham for sterkt.

Nu skulde jeg ogsaa opsaage dem:
 fjmand ved hans ankomst til New
 York, og saa ham til at holde fast ved
 sit løfte om at reise hjem. Men det
 var ingen let sag. Der stod intet i
 brevet om skibets afgangstid, ei hel-
 ler nævnet paa det skib, han var med,
 og dertil kom, at han har gjerne
 kunde gaa under et andet navn, som
 almindelig er blandt sjøfolk, der sa-
 rer med fremmede nationert skibe.
 Dog Herren hadde hjulpet saa mange
 gange før, og det var klart for mig,
 at han ved den behøvsrelse av morens
 bønner, som han allerede hadde vist,
 ogsaa vilde hjælpe nu.

Uge efter uge saa jeg nære efter i
 "New York Herald", om der var
 kommet noget skib fra Japan. Flere
 gange blev jeg skuffet; der var ingen
 ombord ved det navn, som brevet
 hadde opgiit.

„Nei, nei, det kan ikke nytte; han
 maa vist ha taat et andet navn. Eller
 kanskje skibet var ankommet, før du
 fik brevet", saaledes tænkte jeg ofte
 midt i den slukkende hvirvel av alt an-
 det arbejde, som der var ved station-
 nene. Jeg holdt næsten paa at opgi
 gam.

"Starlight" fra Japan ankom
 igar", stod der i morgenavisen. Jeg
 maatte forsige endnu engang. Og
 straks gik jeg og spurgt paa mens-
 tingskontoret, om den efterlygte var
 med der. „Jo, der var et jaadan
 navn", blev der svaret mig. „Godd,
 naar skal mandslabet avmønstres?"
 spurgt jeg videre; thi det var mig
 magtpaaliggende at saa fat paa ham,
 før han fik sine penge. Gudde han
 først dem i lommen, da vilde det va-
 re lidet haas om at saa ham hjem-
 over. Jeg fik da opspurt, at han
 bodde paa hjemandskjemmet, og
 fattede derpaa kursen over der for at
 saa tog i ham.

„Der er han", sa en til mig, idet
 han pegte paa to matrojer, som kom
 nedad trappen. Jeg gik hen og hil-
 ste ham ved navn. Forjansket saa
 han paa mig, men endnu mere virket
 det paa ham, da jeg sa ham, at jeg
 hadde hilset til ham fra hans mor.
 Vaade han og hans kammerat var
 meget berusede allerede.

„Nu vil du vel reise hjem", sa
 jeg til ham. „Du lovet det i dit brev
 til din mor."

„Nei, jeg har ikke tænkt paa det;
 nu er denne tur gjort, og vi maa ha
 os lidt moro", sa han leende.

„Ja, moro gut", faldt hans kam-
 merat ind, han var stienlig utaal-
 modig for at komme ombled.

Min indbydelse til Guds hus var
 spidst paa ham i det lag. Velsstens
 djævel hadde faat fine flyr i ham.
 Jeg skjønte, at der var intet at gjøre
 med ham den dag, uten at sende en
 ban op til naadetrønen for dem. De
 gik sin vei.

„Vel, han har endnu ikke faaet sin
 aoregning", tænkte jeg. „imorgen
 skal jeg passe paa."

Næste dag mødte jeg paa avmøn-
 stingskontoret — men vedkommende
 mandslab var avmønstrert en hel ti-
 me tidligere end sagt, og der stod
 jeg.

Juglen var fløiet. At lese efter
 ham nu blandt de mglbredende drift-
 huse om strandhulter, det var om-
 trent som at søge efter en naal i et
 høilas. „Stakkars ham! Det nyt-
 ter vist ikke," saaledes hvijflet en
 vantroens stemme til mig; men det
 var, som om de taarer, som hadde
 vætet morens brev, brandte mig ind
 i sjælen, og idet jeg mismodig gik ud
 bad jeg inderlig til Gud, at han
 maatte hjelpe mig til at finde ham.

Saa tog jeg sted for sted, hvor jeg
 kunde tænke mig, at han var hædet.
 Det var opad og nedad, ind i disse
 lydens flokker, hvor saa mangen
 ung sjogut er blit forvestet for tid
 og øvighet. Dog, det var kjendte ste-
 der for mig; saa ofte vandret jeg der
 i min frelseris erinder, og til har jeg
 gaat ud derfra med graaden halsen.
 En underlig magt maalbandt de
 elendige varter, som det taanderne
 saammen og maatte se paa, at presten
 frastrifet dem deres bytte.

Lønge vandret jeg om forjævnes.
 Atter vilde vantroen komme med sit:
 „Nei, nei, det nytter ikke"; men
 skjont jeg var træt baade paa sjæl
 og legeme, kunde jeg ikke holde op.
 Under bøn til Herren aabnede jeg
 atter en dør og kommer ind paa det
 med lagning bestrødde gulv. Der
 staaet han foran dissen, outringet av
 smiltekrøb, og paa dissen en hel del
 glas, og varten leende lige op til
 prene, smigrende sit offer, medens
 dollar paa dollar triller ned i hans
 skuffe.

Jeg saa straks at han var en del
 beruset, og det gjaldt nu om at saa
 ham ud av laget. Jdet jeg hilste
 ventlig, gik jeg hen, la handen paa
 hans skulder og sa: „Skære Nils,
 det var godt, at jeg endelig traf dig;
 kom med mig uden for, det er noget
 vigtigt, jeg maa tale med dig om."

Zmot forventning fulgte han mig
 straks ud, idet han had sine kamme-
 raten om undskyldning og sa:

„Jeg kommer igjen om et øieblik."
 „Næst", tænkte jeg. „nei, det skal
 du være fri for; ialfald skal jeg nok
 gjøre mit bedste for at laget derinde
 skal komme til at vente baade bra og
 længe."

„Nils, jeg kommer for at saa dig
 til at reise hjem", sa jeg til ham.

„Er presten fortværet?" sa han
 leende. „Reise hjem nu. Var det
 liget sig?"
 Jeg tog ham under armen, og idet
 vi bantet henad fortauet, sa jeg:

„Nu ligger der et dragtig dampskib
 som skal avga til Kristiania N. 4.
 Der er endnu tid for dig at bli fær-
 dig og følge med. Tænk, gut, at
 saa komme hjem til mor til jul."

Herren la en forunderlig magt i
 disse ord. „Selan, prest, jeg tror,
 jeg tar en trip hjem. Men jeg har in-
 gen klar at komme hjem med", sa
 han, og i tanken paa hjemreisen skjøt
 han fart henimot hjemandskjemmet.
 Bludselig standset han farten og sa:
 „Nei, nei, komme hjem uten at ha
 noget med. Nei, prest, jeg tørner
 rundt igjen."

„Novender du, Nils? du har en
 avregning paa \$100 dollars."

„Saa 80 tilbage, prest, 20 er elle-
 rede fløiet."

„Det var fori gjort det, gut; men
 billet hjem koster 30. tog 3½, og
 saa har du 46½ dollar igjen, og
 det er en taffer julefylling at kom-
 me hjem til gamle mor med."

„Etter bantet vi avsted, og nu bar
 det opad trapperne til hans fös for
 at ta hans töl; men det var snart
 gjort. Han tok den hele bukt under
 armen, mens han gav mig sine pen-
 ger, og nu levet jeg ham ikke ro,
 til at kunne sig. Sogiet blev betalt
 og derpaa bar det ut paa gaten igjen
 og ind i en sporvogn, som tog os til
 dampskibskontoret.

„Gjør kjører du mig hen, prest?"
 sa han grækten.

„Bryd dig bare ikke om det, jeg
 er kjendmand", svarte jeg. „Se
 saa, her maa vi ut, stand dig nu."

Paa kontoret fik han billet. Skibet
 skulde gaa om en time, blev der sagt,
 saa det gjaldt om at stande sig, om
 vi skulde naa frem.

„Prest, jeg river i et glas øl" —
 han bar saa töl i munden.

„Nei tak far, jeg er totalalkohol-
 mand."

„Prest, jeg maa ha et par buffer
 og en suffert", sa han videre. Skont
 høert minnt var kostbart maatte vi
 dog ind til en jøde, hvor han kjøbte
 sig et par buffer og en haandkuffer.
 Glad var jeg, da vi endelig sad i
 dampvægen, som skulde føre os til
 det sted, hvor dampskibet laa.

Vi naadte skibet, men endnu var
 ikke min mission endt. Fogangsski-

**Uhre, Sølv- og Guld-
 sager, Smykker**
 til meget rimelige Priser
B. Paulson Hjørnet af 11
 & K Street

KAFFE PR. POST

 Vi sælges 1½ pund pr parces
 post til steder i første, anden og
 tredje "zone" for50c
 3 pund for\$1.00
 Vi brænder "Northwest Best
 Coffee" hver dag. Vi maler den
 coarse, medium eller fine for
 percolator eller pulveriseret.
 Sig hvorledes I ønsker den
 malet.
VOR GARANTI: Hvis ikke
 fuldstændig tilfreds, sender
 vi pengene tilbage uden et muk.
 Norske forstaar sig paa kaffe; vi lar
 hver øjeblik solv. Vi giver ingen
 agenter, vogne, automobile eller andre
 udgifter, derfor kan vi give
 den bedste kaffe, til laveste pris.
 Fem sorter kaffe er blandet i den-
 ne sort og vort salg tillæger stadig.
 En prøveordre er alt vi haaber
 paa til en begyndelse.
NORTHWEST GROCERY CO., F.
 13th & Commerce Street. Tacoma, Wash.

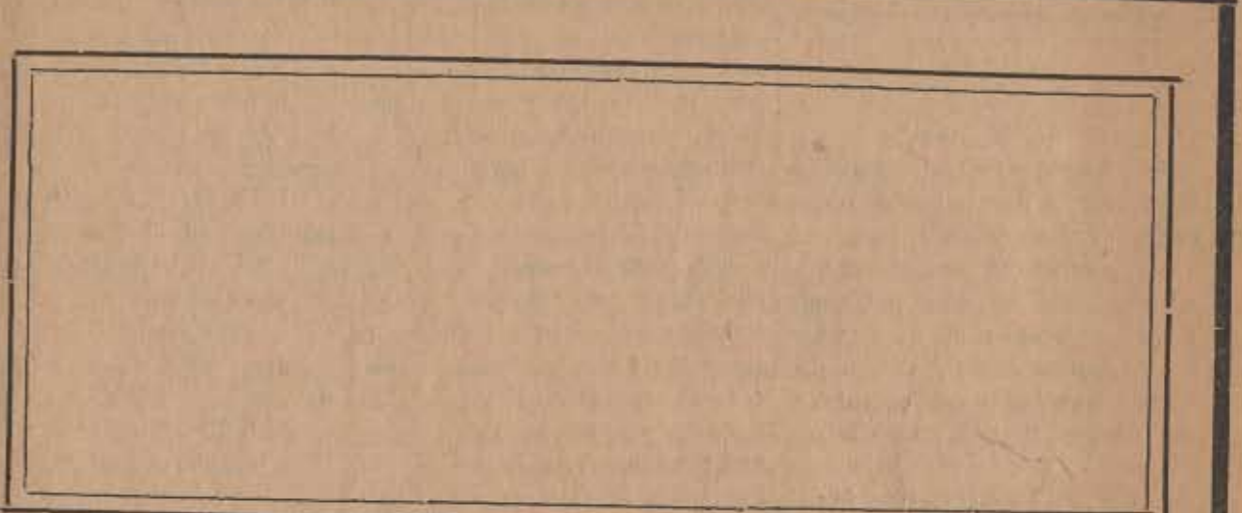
den töl et omtrent 3 timer, og jeg
 vooget ikke at slippe ham ut av jøne,
 saalænge dampskibet laa ved kryg-
 gen. Han angret aadenbart, at han
 hadde fulgt mig. Det muntere lag,
 jeg hadde revet ham bort fra, stod
 ham i bobel, og han kom med en hel
 del paafund for at komme sig ober
 ræffen igjen.
 Jeg passet ham som en smed, talte
 alvorlig med ham, utnalste julegle-
 den hjemme hos hans mor, gav ham
 traktater med paa veien og sa ham
 at han maatte være glad, som kunde
 reise hjem med 40 dollars i lommen.
 „Imorgen vilde du ikke ha bet en
 øre, det vel du av dyr erfaring, og
 endda vilde du været jaf og elendig
 altpaa."

Med det samme blaaste dampviden
 3die gang. Jeg tog farvel med ham
 og kom mig over paa kryggen. Jeg
 viftet endnu engang farvel til ham,
 idet skibet gled utover. Gud ste
 lov. Nu var han da virkelig paa vei
 hjem til sin ventende mor. Morens
 bønner var det sterke rey, som hadde
 dragt sønnen som en brand av ilden.

Maaneder var hventundet. Jeg
 reiste hjemme langs kysten og talte
 hjemandsmissionens sak, og fik da
 anledning til at hilsse paa mangen
 god ven og bekjendt.
 „Kjender presten det der"? sparte
 en gammel kone glad, idet hun kom
 imot mig med et fotografi i haanden.
 „La mig se!" Sa, det er ham jeg
 sendte hjem fra New York. Svør-
 dan har han det?"

„Lal skal presten ha!" Og idet
 hun tok min haand sa hun: „So,
 tænkt han kom hjem. Han sa, at der-
 som presten i New York ikke hadde
 faat fat paa ham, saa var han aldrig
 kommet hjem." Hun graat glades-
 taarer, idet hun tilskjet: „Min søn
 er blit et nyt menneske. Jeg tror
 han har fundet sin frelser. Nu vil
 han ikke gaa tilbage til det gamle
 jundelin for alt i verden."

Derfor siar jeg:
 „Far, mor, hustru, send bønnens
 lange arm ut efter den forlorne søn
 eller mand, og tro ikke ind i
 dødsfunden:
 „So, det nytter."

The Pacific Lutheran Academy
 and
Business College
 A Christian School for Young Men and Women

Skolen begynder den 7de Januar.
 Prepares thoroughly for any College.
 Fully accredited by University of Washington. Twenty-one
 years' experience.

Courses:
 College Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic,
 Music, Practical Architecture, Special Course
 for Foreigners.
 Enter any time.
 Cheaper to attend School than to pay Board at Hotel.
 For further particulars address

N. J. HONG, Principal,
 Parkland, Wash.

YOUNG PEOPLE'S COLUMN.

REPORT

of meeting of the Executive Committee of the former Norwegian Synod and United Lutheran Choral Unions:

Rev. G. O. Lane, of Bellingham, was chosen to preside over the meeting. The meeting was opened by devotion by the president. Astrid Ulleland was chosen secretary pro tem. After a few introductory remarks by the president it was moved, seconded and carried that the committee proceed with their business with the understanding that the two former choral unions are to all intents and purposes consolidated and make recommendations to the body as a whole. It was moved, seconded and carried that the organization be divided into two parts along the same lines as circuit was divided.

It was moved and seconded that the meeting proceed to appoint executive committees of five members in the two districts to have full authority to arrange for the concerts for the current year. An amendment to this motion was made and seconded to the effect that the fifth member of the committees be the presidents of the former choral unions. The motions as amended were carried.

The following executive committees were appointed,

Southern District—Rev. J. T. Norby, Poulsbo; Rev. O. Gornitzka, Seattle; Mrs. H. A. Stub, Seattle; Dr. Henry Peterson, Ballard; Rev. Olaf Holen, Tacoma.

Northern District—Rev. G. O. Lane, Bellingham; Henry Riagman, Everett; Mrs. H. H. Holte, Bellingham; Mr. Otto Lien, Stanwood; Mrs. Norgaard, Everett.

It was decided to publish this report in the "Budstikken" and "Pacific Herald."

The minutes of the meeting being read and approved, on motion the meeting was adjourned.

Astrid Ulleland. Sec. pro tem.

THE STUDENT AND THE CHURCH.

Rev. C. M. Jacobs.

In the history of education there was a time when the necessity of this relation was universally admitted, and the nature of the relation was uniformly fixed. It was the time when every student in an institution of higher learning was not only in the Church, but of the Church. He was of the Church in a very definite and specific sense, for he was a minister of the Church. Those were the days when a man could prove his clergy, and claim all the "rights, privileges, and immunities thereof," by showing his ability to read. Those days have long since departed into the unregretted past. Ability to read and write is no longer considered equivalent to a certificate of ordination. Moreover the "rights, privileges and immunities" of the clergy have all but disappeared.

The forces of change which have been operating in the Western world in the last four hundred years, have spared no single institution. But the chief institutions in which radical changes have been wrought are the Church and the State. All through these centuries the tendency of progress has been toward the enlargement of the powers and functions of the State at the expense of the powers and functions of the Church. This tendency showed itself first in the lands which accepted the Reformation, but even in the Catholic countries of Europe it is clearly to be seen. Its most recent manifestations have been in France and Spain. Nowhere is the tendency more clearly marked than in education. Once administered entirely by the Church and for the Church, it is now administered chiefly by the State and for the State. Even where the Church still takes an

active part in the direct work of education, its educational work is now conducted under the laws and the supervision of the State.

Do not understand me to say that the Church has ceased to be a factor in the direct work of education. In America, at least, the educational work of the Church is larger than it ever has been before. Yet the Church, even in America, is no longer the dominant factor in this work. Secular education, in the sense of education in which the Church takes no direct part, has grown over its head, especially since the advent of the free public school and its development into the state university.

Now it stands to reason that such a change as this is bound to effect a change in the relation existing between the student and the Church. This change, as I see it, has two aspects. First of all, the Church no longer has that full and complete care of its young men which it once had; second, the young men, who are members of the Church, are deprived of the Church's guidance at the age and in that stage of their development, when they need it most. They are subjected to the intellectual temptations which are inseparable from the acquisition of knowledge, and at that critical period of their lives, they are left very largely to the chance influence of this or that teacher, which may or may not be favorable to the production of Christian character, and to the still more hazardous influence of an environment, in the making of which the Church has no part.

The result of these conditions is likely, in the case of the individual student, to be one of two. Either the relation between the student and the Church is dissolved, and ceases to exist, the probability being that, in such case, the cessation will be permanent; or else the reflective student becomes conscious of a certain dualism in his thinking, which arises from a lack of coordination between his knowledge and his faith. It is this circumstance which makes the problems of education so pressing and vital, and which is causing the farthest-sighted servants of the Church to apply their best wisdom and most earnest thought to their solution. The student needs the Church, and the Church needs the student. For the highest interests of both it is essential that their relation should be not merely formal and external, but cordial, intimate and vital.

You students need the Church because the Church supplies certain elements in your education, which your college or university cannot supply.

The first of these elements is the ideal. The Christian Church stands for an ideal of human life, which is not found elsewhere. It has taught the world and continues to teach the world, that the ultimate perfection of man must be sought in service. The Church stands for this ideal not as a theory, but as a reality. It does not deduce its idea of the perfect individual from a Platonic Republic or a Socialistic Utopia. It insists, on the other hand, that this ideal has taken concrete form in the human life of Jesus, and that it is only through the progressive development of individuals into the personal perfection of Jesus that society will become perfect. Furthermore, it insists that the attainment of this ideal must be by evolution, not by involution,—that the perfection of man must be in the heart, before it can really be in the life. To turn your back on the Church, is to turn your back on this ideal, and to make your life unutterably poor.

Again the Church stands for

the element of personal responsibility. It refuses to condone treachery to the ideal. It calls such treachery sin. Thus it furnishes you with a corrective for the moral flabbiness, the easy-going accommodation to conventional standards of morality, which is one of the student's strongest temptations.

And you need the Church because the Church stands for conservatism. It provides a steady check upon the tendency, which most young men feel very strongly during their student years, to break with the past and launch out, in the youthful spirit of adventure upon uncharted seas. It is this very conservatism of the Church,—this unwillingness to adopt passing opinion as settled principle, and accept ephemeral fancy at its face-value,—which sometimes repels young men. But the wisdom of the Church is the wisdom of the ages. It knows its truth to be eternal. It is patient, and can await its justification in the verdict of time. It is just because the Church is steady, as well as strong, that you young men need her. For though you are strong, and are learning to know your strength, you have not yet learned to be steady.

Once more, the Church is the possessor of peculiar gifts, and to make you really strong in your pursuit of her ideal, you need those gifts. She has given much to the world. She has taught the world the truth of human brotherhood, and the beauty and the meaning of mercy and charity. There is not a system of modern ethics or philosophy which has not borrowed from her. But that which has given the Church her peculiar place in the life of the world, and which still keeps that place for her, is the possession of the Word of God and the Holy Sacraments. There are other associations of men in which the name of God is named, there are other societies in which the well-being of man is sought, there are other agencies for the relief of human suffering and the advancement of human righteousness,—but in none of them will you find that divine power by which the conscience, troubled at the vision of God's ideal, is quieted in the assurance of God's forgiveness, and the soul, needing strength for the tasks of daily life, receives that strength.

I must say a closing word about the need of the Church for the student. The Church of today has many problems. It must do what in it lies to meet the needs of the present age. It must touch the lives of more men and touch them more constantly than it does. It must find a place of activity for those who are its members. And who is there to do this except the Church's students? The Gospel of Jesus must still be preached to sinners at home, and the standard of the Cross must be carried around the world. It is the Church's students of today who must be the Church's standard-bearers of tomorrow. We need your vigorous strength, we need your trained intelligence, we need that power which your education gives you, and which nothing else can give.

So for the Church's sake,—because the Church needs you,—and for your own sake, because you need the Church, I beg of you to keep your relation to her close and vital. Do not wait for her to seek you, do not make her beg you to come to her; seek her first yourself, attach yourself to her, and keep close to her.

There is a fine significance in an old name that is sometimes heard in the universities of Europe, where students are addressed by a Latin name that has come out of the Middle Ages. They are called "Commilitones,"—"comrades-in-arms." May we not call each other tonight by that old name, "Commilitones"? Not merely comrades of the study,

and the laboratory, and the lecture-hall, but "commilitones Jesu Christi,"—"comrades of Jesus; comrades for Christ!"

JESUS' PRESENCE IN THE HEART AND THE LIFE.

"The Lord is at hand," Philippians 4: 1-10.

Whilst inditing this paragraph the apostle's soul became suddenly irradiated by the consciousness that the Lord Jesus Christ was literally present in his hired room, nearer to him than the sentry to whom he was bound, nearer than Epaphroditus, nearer than Timothy, his beloved son; and he burst out with this exclamation, which his amanuensis quickly wove into the fabric of the epistle "The Lord is near!"

The Greek word does not lend itself to a reference to the Second Advent, but signifies the real presence of the Savior in Paul's happy recognition and consciousness. "The Lord is with me in my room here at Rome, and he is with you in Philippi; and we are all included and encircled in the golden fence of his presence." There is a similar instance in Psalm 119, where the inspired author stops in the mighty sweep of his discourse to cry: "Thou art near, O God!"

We all know times like that. We have been walking through a lovely bit of scenery, or have been worshipping in the house of God, or have been meditating quietly in our own chamber, when there has borne in on us the consciousness of a spiritual presence. We have felt a breath on our faces and a thrill through our hearts, and behold! we have realized that the ancient promise was fulfilled: "There am I in the midst." Oh, to live not as in the presence of a noble man, or a holy woman, of a saintly memory, or a peerless angel, but in the presence of the Lord Jesus himself, saying to ourselves: "The Lord is near, he is here; what can separate me from the love of Christ?"

F. B. M.

Gaver til barnehjemmet i Parkland.

- From Mrs. A. Magnusson, 100. Offer ved julefest i Bethel menigheds søndagskole, post. Bergesen, \$10.00. Mrs. E. Sahren, Anaconda, Mont., fra Mrs. Sellen Varjen, 1 par sfo. Mrs. Jn. Ruffin, 2 haandbøker, 1 par pdevar. Mrs. Magnus Baffeli, 1 par putevar. Mrs. Juar Salvorsten, 2 par strømper. Mrs. John Jacobsen, 50c. Fra en ven, 1 par strømper og 2 forelæder. Mrs. Kirfeds, Tacoma, \$5.00. Bed pastor Geo. Hendricksen, fra A. W. Rovers, kollekt ved juletraf i Silberton, Ore., \$33.82. Fra R. E. Stauden, kollekt ved juletraf i Portland, \$18.18. Bed post. Theo. B. Neite, "birthday penies" fra søndagskolen i Ste Nerf Luth. Kirke, Moria, Ore., \$3.50. Bed Martin Tingelstad fra Ladies Aid Society, Silberton, Ore., \$25.00. Fra Young Girls Society, West. Wash., en julegave til hvert barn. For Julefestens menighed i Tacoma, 2 julegeter. Herie Ev. Luth. Kirke, Gemet, Col., J. A. Neite, \$11.12. E. Buschmann, Parkland, Wash., en lunde Alfos-sild samt \$50.00. Hans Jensen, Pralum, Ore., 2 pd. Inscr. Home Circle Synode Church, Silberton, Ore., en hel del syltetøj, tørrede frøer, bacon, juse, roasted chicken m. m. Kaleoffer ved Zimmelman menigheds søndagskole barn, pastor D. Sagoes' kald \$5.35. Mrs. S. O. Sauten, Tacoma, \$4.50. (for telefonant). P. T. Varjen, Parkland, Wash., 4 kasser abber. Mrs. Balborg Bailey, Parkland, 1 kasse abber. Rev. E. C. Jøfs, juleoffer fra Bart Madison menighed \$8.68. S. Andersen, Bellingham, \$5.00. Varmhjertighedsforeningen ved Nordgaard's kald, \$17.00. Fra Mrs. L. D. Conrad, Pasco, Wash., 1 huc, 2 guttebluser, 2 par underklæder. Mrs. Britta Berge, Seattle, 2 lommebluser, 4 underklæder. Mrs. J. Riddoe, Parkland,

COLE MARTIN CO. 926 PACIFIC AVENUE

HAR MEGET STORT LAGERAF BØGER FOR ALLE SKOLEER, FOR HJEMMETS BIBLIOTEK OG FOR ALLE SOM LÆSER. DE HAR GLOBE-WER-NICKE BOOK CASES, WATERMAN'S PENNE, SKRIVEPAPIR OG ALT SOM FAAES I EN MODERNE BOGHANDEL.

Vi er engageret i Tacoma for de berømte Red Cross Shoe for damer og BROCKTON CO-OPERATIVE SKO FOR MÆND Vi har et stort lager av solide, gode sko for børn. VORE PRISER ER KORREKTE. HEDBERG BROS. 1140 Broadway Tacoma

Husrengjøring er let med en VACUUM CLEANER At sy er let med en elektrisk maskine. Fra en motor hos os, som i sætter paa Eders egen maskine. Andre arbejdsbesparende opfindelser er elektriske strygejern, Percolators, Toasters, Heaters, etc. Alle disse kan bruges, hvor man bruger elektrisk lys, ved at sætte paa lamp socket. Vi er altid til tjeneste. Spørg os, saa vi kan forklare. Spar Eders Øine! Spar Eders Ryg! Spar synet ved at bruge Semi-Indirect lighting fixtures, som hele familien faar godt av. Spar ryggen, ved at bruge elektriske arbejdsbesparende opfindelser, som gjør det tungeste arbejde. TACOMA ELECTRIC FIXTURE CO. 724 Pacific Avenue Tacoma, Wash.

SCANDINAVIAN AMERICAN LINE Linies afgangstider omtrent følgende dager "HELLIG OLAV" Fra New York 16. mars 2. mai Fra Kjøbenhavn 21. februar 11. april Fra Kristiania 22. februar 12. april Amerika-Billetter kan nu telegraferes til Norge og Danmark med betaling av en forholdsvis liten telegrafakt. Henvend eder til SCANDINAVIAN AMERICAN LINE THE CHILBERG AGENCY, Generalagenter, 702 2nd Ave., Seattle, Wn.

Opstandelsen og livet. Evangeliet: Luk. 7. 11-17. Gode den Herre, Herre er der utgange fra døden. Saa led det alt i den gamle tid hos Herrens folk, og saa lyder det idag. Utgang fra døden. Gaabløst har flegerne spurt derom. Hos alle folk fra oldtids dage og til nu. Tausere har hvæmet omkring den store dødens gaate, men aldrig fundet svar. Utgang fra døden — anelser og drømme og visse haab var der nok. For Mennekesjalen kunde ikke flaa sig til to med døden; det funde dog ikke være meningen, at dette skulde være slutten. Min sjæl med evighetslængsel — den kan dog ikke dø? Men svar var der ikke. Jndtil der kom svar fra Gud — tydelig og paalidelig i Kristus Jesus. Han har tændt lyset i selve graven. "Sog er opstandelsen og livet." Her var der ikke drømme, anelser, visse haab. Her var løsningen paa gaaten. I Jesus har døden, den frygtelige død, skjiet overvunden. "Den sidste fiende" er overvunden og maa tjene til gode. "Det at leve er mig kristus og det at dø en vinding." Selv maatte Jesus dø, og alt haab syntes ude. Og saa er der, just dermed Jesus forløst, at gaden lefes. Der er en magt funden, som er sterkere end døden. "Hjærsligheden." Er ikke det løsningen? Kan du ikke se det, selv om du aldrig saa en opvækkelse, som den, evangeliet fortæller om enens søn fra Rain, om Lazarus, om Jarnis' datter? Hjørsligheden fra Gud, modtat i en haabløs sjæl, utøst i vore hjærter med fred fra Gud, med kraft fra Gud med liv i Gud, det er feiren over døden. Har du den i dit hjerte, saa bet du, at oskan din død er en vinding. Jesus lever, og jeg skal leve. Lovet være Gud for Hjørsligheden, som gav jeg selv for mig, Hjørsligheden sterkere end døden. M. S. L. O. GARDEN.

En rik mand. En gammel, tyk prest hadde uforsjett faat ru for at ha samlet penge, fordi han levte enkelt og sparsomt. En dag han var ute i fogebud, traf han paa skatteligningsmanden, der straks tok ham i skole. "Er det sandt, hr. pastor, at De har formue?" "Ja," sa presten, "jeg er paa en maate en rik mand." "Saa," sa ligningsmanden oppmerksomt, og traf notisbogen av, "hvor meget eier De egentlig?" "Jeg eier en god helbred," sa presten, "og sundhet er bedre end rikdom." "Ja vel," foarte den anden, "men hvaad har De mere?" "Jeg har en god hustru," sa presten, "og det er langt mere værd end perler." "Gratulerer," sa ligningsmanden spids, "men eier ikke pastoren mere?" "Jo, jeg har funde, velfaste og lydlige barn, og det er en arv fra Herren, som gjør rik." "Eier De ikke mere?" spurte manden atter. "Jo, jeg gjør; jeg eier bongerstap i himlen og aandens forvisning i mit hjerte, for at jeg er et Guds barn!" "Eier De ikke ellers anden formue?" "Eier De ikke ellers anden formue?" "Er pastor!" sa ligningsmanden. "De er en rik mand; men Deres formue kan ikke jærtes i stat."